

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4ECdo/10/2019
Identifikačné číslo spisu:	8411208052
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Ľalík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8411208052.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej H. Ľ. F., bývajúcej v F., L. X, proti povinným 1/ E. F., bývajúcemu v H., D. XX, a 2/ Y. F., bývajúcej v H., D. XX, zastúpeným Advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel Mašan, s. r. o., so sídlom vo Veľkom Slavkove, Školská 257, IČO: 36 858 935, o vykonanie exekúcie uskutočnením prác a výkonov, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8 Er 1220/2011, o dovolaní povinných a E. G. a E. G., oboch bývajúcich v F., R. XXXX/X, zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel Mašan, s. r. o., so sídlom vo Veľkom Slavkove, Školská 257, IČO: 36 858 935, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. augusta 2016 sp. zn. 3 CoE 2/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Kežmarok uznesením z 8. septembra 2015 č. k. 8 Er 1220/2011-92 pripustil, aby na miesto pôvodnej oprávnenej H. F. vstúpila do konania H. Ľ. F. a aby na miesto povinných E. F. a Y. F. vstúpili do konania E. G. a E. G., a to z dôvodu, že na uvedených účastníkov v dôsledku singulárnej sukcesie (darovacej zmluvy na strane oprávnenej a kúpnej zmluvy na strane povinných) prešlo právo a povinnosť z exekučného titulu.

2. Krajský súd v Prešove uznesením z 30. augusta 2016 sp. zn. 3 CoE 2/2016 odvolanie povinných, E. G. a E. G. (t. j. tých, na ktorých prešla povinnosť z exekučného titulu) odmietol z dôvodu, že proti rozhodnutiu o zmene účastníkov v exekučnom konaní nie je odvolanie prípustné.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podali povinní, E. G. a E. G. dovolanie, ktorého prípustnosť a dôvodnosť vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. d/ a f/ C.s.p. Navrhli, aby dovolací súd rozhodnutia súdov oboch nižších inštancií zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Oprávnená vo vyjadrení k dovolaniu povinných a tých, ktorých vstup do konania na strane povinných

bol pripustený, uviedla, že namietané dovolacie dôvody považuje za neopodstatnené a rozhodnutia súdov oboch nižších inštancií za správne.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podali v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) účastníci konania, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpení advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

6. V zmysle ustanovenia § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa ustanovenia § 420 C.s.p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 C.s.p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

7. V posudzovanej veci povinní a tí, ktorých vstup do konania na miesto povinných bol rozhodnutím súdu prvej inštancie pripustený, dovolaním napadli uznesenie, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie pripustil zmenu účastníkov na strane oprávnenej a povinných v zmysle § 37 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, pričom prípustnosť svojho dovolania vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. d/ a f/ C.s.p. Dovolací súd, súc namietanými dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.), preto najskôr skúmal, či predmetom dovolacieho prieskumu je rozhodnutie odvolacieho súdu uvedené v tomto ustanovení, a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej (teda rozhodnutím o predmete, pre ktorý sa vedie exekučné konanie, t. j. v danom prípade o vymožení povinnosti uskutočnením prác a výkonov) ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej návrhom na vykonanie exekúcie) končí. Vydané rozhodnutie je tzv. procesným rozhodnutím, ktoré sa týka zmeny subjektov v exekučnom konaní, a nie samotného vymoženia uloženej povinnosti v zmysle exekučného titulu, a jeho vydaním sa exekúcia a exekučné konanie neukončuje, ale sa v nej ďalej bude pokračovať, avšak so zmenenými účastníkmi exekučného konania.

8. Z uvedených dôvodov dovolací súd podané dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

9. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.